



Bereti Gábor

Így

Így kell hallgatni, ilyen szaggatott, fénycsipkés tekintettel, hogy még el sem fordulsz, csak bámulod arcom halovány pergamenjén a borosták közt bukdácsoló árnyakat, hallgatni így kell, ahogy a véremből kihajszolt buborék-érveim vízesés áradattal lassanként betöltik köröttünk a szobát, ahogy farkasszemet nézünk egymással, te a tekinteted mögötti hófürgeteggel, a hófúvásban támolyogni hagyott szavaimmal, s én, a könnyektől meleg szemed bársonyán tapodva, toporogva, mert csak a szavakkal teli szám csöndjét figyeled, miközben látom a hófúvásban élettelené hűlő zúzmarás arcomat elveszni.